

సత్యసాయి బాలవికాస్

సంపుటి 1

సెప్టెంబర్ 2002

సంచిక 1

ఈ సంచికలో

క్ర.సం.	విషయాలు	పుట సంఖ్య	క్ర.సం.	విషయాలు	పుట సంఖ్య
1.	సాయిమాట	3	13.	టిట్టిభ పక్షి	15
2.	వినాయక ప్రార్థన	4	14.	గాంధీ	16
3.	వినాయక చవితి	5	15.	స్వామికథ	17
4.	వినాయకుని నైవేద్యం	6	16.	మార్పు	18
5.	సూర్యాష్టకం	6	17.	మూషికవాహనుడు	19
6.	వాక్యవిభూతి	7	18.	కథలపోటి - 1	19
7.	కన్నయ్యకు చద్దన్నం	7	19.	సత్యపాలన	20
8.	పద్యసూక్తి	9	20.	పొదుపు	21
9.	పూలతోట-ఆవుదూడ	10	21.	మరచెంబు అంత జామపండు	22
10.	తెలుసుకుందామా...	11	22.	స్వామితో నా అనుభవం	23
11.	బొమ్మల కథ	12	23.	చుక్కలతో చక్కని బొమ్మ	24
12.	భగవద్గీత	14			

Convenor : Smt. Lalitha Omapathi Rao, Convener, Mahila Vibhag, Phone : 3397783
Sri Sathya Sai Seva Organisation, Hyderabad.

Printed & Published by : T. Suryanarayana Rao, For Mahila Vibhag of
Sri Sathya Sai Seva Organisation of Hyderabad.

Editor : Dr. M. Lavanya Saraswathi, M.A., M.Phil., Ph.D., Phone : 040 - 3730655

For Correspondence :

Sri T. S. N. Rao

F 2, B Block, Brindavan Apartments, Chikoti Gardens,

Begumpet, Hyderabad - 500 016. Tel : 7764253, 6311159

Printed at :

Sairam Printers Pvt. Ltd. Hyderabad. 500 004. Tel : 3232316, 3237598

సంపాదకీయం

వినాయక చవితి పండుగ సెప్టెంబరు 10వ తేది. ప్రతి సంవత్సరం భాద్రపద మాసంలో శుక్లపక్షంలో చవితిరోజు (నాలుగోరోజు) వినాయక చవితిగా జరుపుకుంటారు. ఈ పండుగ గురించిన పరిచయం ఇందులో ఉంది. చదవండి.

వినాయకుడి గురించి మనం వినే చాలా చిన్న విషయాల్లో, చాలా పెద్ద అర్థాలు, విశేషాలు ఉన్నాయి. వినాయకుడికి ఏనుగు ముఖం, ఎలా వచ్చింది? ఎలుక వాహనం ఎందుకు? నైవేద్యంలో లాభం ఏమిటి? ఇలాంటి విషయాలు ఈ సంచికలో తెలుసుకుందాం. వినాయకుడికి చాలాపేర్లున్నాయి. మరి మనం ఎక్కువగా వినే కొన్ని పేర్లు ఎలా వచ్చాయి? ఆ పేర్లకు అర్థం ఏమిటి? లోపలి పేజీల్లో చూడండి.

‘సత్యం వద’ అన్నది వేదం. ఎప్పుడూ సత్యమే పలకండి అని దీని అర్థం. కాని సత్యం పలకడంలో ఒక్కొక్కసారి మనకు ఇబ్బందులు వస్తాయి. మరి అప్పుడు ఉపాయంతో ఎలా తప్పించుకోవాలి? “సత్యపాలన” కథలో ఇలాంటి సంకట పరిస్థితిని గూర్చి చదవండి.

ఇందులో కొత్తరకంగా ఒక కథల పోటీని ప్రారంభిస్తున్నాము. పజిల్‌లో సూక్తిని పట్టుకోవాలి, దాని భావానికి సరిపోయే కథను వ్రాయాలి. పిల్లలు ప్రయత్నించండి, పెద్దలు ప్రోత్సహించండి.

ఈ సంచికలో విజ్ఞానం పెంచే క్విజ్ “అక్షరమాల - విజ్ఞానడోల” ప్రారంభం అవుతుంది. గురుతరమైన మీ తెలివికి చిరుకానుకలు కూడా ఉన్నాయి. ఆలస్యమెందుకు? ఆలోచించడం మొదలుపెట్టండి.....

సాయిమాట:

గజాననుడు

ఒకసారి గజాసురుడు అనే రాక్షసుడు గొప్ప తపస్సుచేశాడు. అతడి తపస్సుకు మెచ్చి ఈశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై ‘ఏమి వరముకావాలో కోరుకో’మన్నాడు. గజాసురుడు శత్రువులు తన సమీపమునకు రాకుండా ఉండేటట్లు తననుండి అగ్ని వెలువడాలని కోరుకున్నాడు. గజాసురుడు ఇంకా ఇలా కోరాడు. “ఈశ్వరా! నీవు నా ఉదరంలో (కడుపులో) నిల్చిపోవాలి” అన్నాడు. ఈశ్వరుడు ‘తథాస్తు’ అన్నాడు. ఈశ్వరుడు అతని ఉదరంలో ప్రవేశించాడు.

కైలాసంలో పార్వతి ఈశ్వరునికోసం ఎంతగానో వెతికింది. కాని, ఈశ్వరుడు ఎక్కడా కనిపించలేదు. వెంటనే ఆమె విష్ణువు వద్దకుపోయి తన భర్త అయిన ఈశ్వరుడు కనిపించలేదని చెప్పి బాధ పడింది. విష్ణువు “పార్వతీ! నీ భర్త భోళాశంకరుడు. అడిగిన వారికి లేదన కుండా వరాలిస్తుంటాడు. ఎవరికో వరమిచ్చి ఎక్కడో

గజాననుడు : గజము అంటే ఏనుగు. ఆసనము అంటే ముఖము. ఏనుగు ముఖమును కలవాడు కనుక వినాయకుడికి ‘గజాననుడు’ అని పేరు వచ్చింది.

చిక్కుకుని పోయి ఉంటాడు. నీవు విచారించవద్దు. నేను పోయి తీసుకువస్తాను” అన్నాడు.

విష్ణువు ఒక నాటకాన్ని ప్రారంభించాడు. నందిని ఒక గంగిరెద్దులా అలంకరించి, తను బుడబుక్కలవాడిలాగా మేళతాళాలు వాయించుకుంటూ గజాసురుని వద్దకు వెళ్ళాడు. అతని సమక్షంలో నంది ఆనందంతో అద్భుతంగా నృత్యం చేసింది. గజాసురుడు మెచ్చుకొని “అయ్యా! గంగిరెద్దు దాసూ! నీకు ఏమి కావాలో అడుగు” అన్నాడు. “నేను అడిగింది ఇవ్వగలవా?” అన్నాడు దాసు. ఏదడిగినా ఇస్తానన్నాడు గజాసురుడు. ‘అయితే నీ ఉదరంలో ఉన్న ఈశ్వరుణ్ణి ఇవ్వ’ అన్నాడు దాసు. అప్పుడు వచ్చినది విష్ణువే అని గుర్తుపట్టాడు గజాసురుడు. వెంటనే విష్ణువుకు నమస్కరించి తాను మరణించినా తన శిరస్సు అందరూ పూజించేటట్లు వరమడిగాడు. ఈశ్వరుణ్ణి అప్పచెప్పాడు. ఆ వరం వల్లనే ఈశ్వరుడు ఆ గజాసురుని తలను తన కుమారుడైన గణపతికి పెట్టాడు.

భారతదేశంలో ఎక్కడ ఏ చిన్న శుభకార్యం జరిగినా మొట్టమొదట విఘ్నేశ్వర పూజ జరుగుతుంది.

వినాయక ప్రార్థన :

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం
శశివర్ణం చతుర్భుజం
ప్రసన్న వదనం ధ్యాయేత్
సర్వ విఘ్నోప శాంతయే.

భావం :- తెల్లని వస్త్రములను ధరించువాడు, అన్ని చోట్ల వ్యాపించి ఉన్నవాడు, నాలుగు భుజముల వాడు, శాంతమైన ముఖముతో, వెన్నెలవలె తెల్లనివాడు అయిన విఘ్నేశ్వరుని, అన్ని విఘ్నములు తొలగిపోవుటకై నేను ధ్యానిస్తున్నాను.

అగజానన పద్మార్కం
గజానన మహర్షిశం
అనేక దంతం భక్తానాం
ఏకదంత ముపాస్మహే.

భావం :- పార్వతీదేవి ముఖము అనే పద్మమును ఎప్పుడూ వికసింపజేసే సూర్యుని వంటి వాడయిన గజాననుడిని, భక్తులకు అనేక వరములను ఇచ్చు ఏకదంతుడిని పూజిస్తున్నాను.

ఏకదంతుడు :- ఒకే దంతం కలవాడు. ఏనుగుకు రెండు దంతాలు ఉంటాయి. వ్యాసుడు వేగంగా మహాభారతం చెప్తు ఉంటే, వినాయకుడు వ్రాయడానికి అంగీకరించాడు. మధ్యలో గంటము (వ్రాసేందుకు వాడే పెన్ లాంటిది) విరిగిపోయింది. వ్యాసుడు చెప్పేటంత వేగంగా వ్రాయాలని వెంటనే వినాయకుడు తన దంతం ఒకటి విరిచి దానితో వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడట. వినాయకుడికి ఒకటే దంతం మిగిలి ఉన్నది. అందుకని అప్పటినుంచి ఏకదంతుడు అని పేరు వచ్చింది.

వినాయక చవితి

వినాయక చవితి పండుగ భాద్రపదమాసంలో, శుద్ధ చవితిరోజు వస్తుంది. వినాయకుడు పార్వతీ పరమేశ్వరుల కుమారుడు. వినాయకుడికి ఏనుగు ముఖం ఉంటుంది. పెద్ద బొజ్జ ఉంటుంది. ఈయన వాహనం ఎలుక అని మీకందరికీ తెలుసు కదూ! వినాయకుడు విఘ్నాలకు (అడ్డాలకు) దేవుడు. వినాయకుని పూజ చేస్తే మనం చేసే పనులకు అడ్డాలురావు. ఈయన విద్యకు, బుద్ధికి దేవుడు. విద్య నేర్చుకుని, బుద్ధిమంతులుగా కావడానికి కూడా వినాయకపూజ చేస్తారు.

వినాయకుని పూజలో మరొక తమాషా కూడా వుంది. అన్ని పూజలు పూలతో చేస్తారు. కాని ఈ పూజలో వినాయకుడికి ఇష్టమైన పత్రి (రకరకాల ఆకులు), గరిక (ఒక రకం గడ్డి) తెచ్చి పూజచేస్తారు. ఆవిరిమీద ఉడికించిన ఉండ్రాళ్ళు, కుడుములు లాంటివి నైవేద్యం పెడతారు.

పూజ తరువాత వినాయకుని కథ, శ్రీకృష్ణుని కథ చెప్పుకుని అక్షింతలు వేసుకుంటారు. పిల్లలు ఈ దేవుని ముందు ఐదుసార్లు లేక 21 సార్లు గుంజీలు తీస్తారు. చెంపలు వేసుకొని తమ తప్పులు క్షమించమని అడుగుతారు.

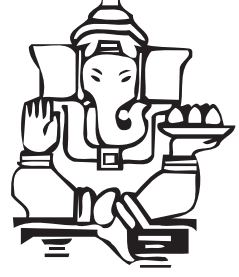
ఈ పండుగరోజు రాత్రి చంద్రుడిని చూస్తే అపవాదులు, నిందలు (అపవాదు అంటే మనం తప్పు చేయకుండానే మనను దోషులుగా చెప్పడం అన్నమాట) వస్తాయి. వినాయకుని పూజచేసి, కథ చదువుకుంటే ఇలాంటి నిందలు రావు అని భక్తుల నమ్మకం.

కొందరు పదిరోజులు వినాయకుడిని పెట్టుకుని పూజచేస్తారు. పూజలో పుస్తకాలను కూడా పెట్టి పూజించడం ఒక ఆచారం. పూజ తరువాత విగ్రహాన్ని బావి, చెరువు, నది, సముద్రం ఇలా ఎక్కడయినా నీళ్ళలో కలుపుతారు. దీనినే గణేశ నిమజ్జనం అని అంటారు.

మూషికవాహనుడు :- మూషికము అంటే ఎలుక. వాహనము అంటే ప్రయాణం చేయడానికి వాడేది. ఎలుకను వాహనంగా ఉన్నవాడు కనుక వినాయకుడికి మూషిక వాహనుడని పేరు.

వినాయకుడి నైవేద్యం - మన ఆరోగ్యం

బియ్యపు రవ్వను ఉప్పాలాగా ఉడికించి, ఉండలుగా చేసి, ఆవిరిమీద ఉడికిస్తారు. బెల్లం, నువ్వులపిండి లేక నువ్వులు పెట్టి ముద్దలుగా చేసి, ఆవిరిలో ఉడికించి జిల్లేడుకాయలు చేస్తారు. వినాయక చవితిరోజు వినాయకుడికి ఇష్టమైన ఈ కుడుములు, ఉండ్రాళ్ళు, జిల్లేడుకాయలు నైవేద్యం పెడతారు. నూనెతో చేసిన పదార్థాలను వినాయకుడికి పెట్టరు.

దీనిలో అంతరార్థం ఏమిటి? నూనె లేకుండా ఆవిరిపైన ఉడికించే పదార్థాలను భుజించేవాళ్ళు ఆరోగ్యవంతులుగా ఉంటారు. ఆవిరిపై ఉడికిన పదార్థాలు త్వరగా జీర్ణమవుతాయి. ఆవిరిపై ఉడికిన బియ్యపు పిండితో నువ్వులను కలిపి తినడం వల్ల కంటి జబ్బులు నివారణ అవుతాయి. నువ్వులు, బెల్లము వాత, పిత్త, క్లేష్మ (ఇవి కొన్ని జబ్బులకు సంబంధించిన పేర్లు) సంబంధమైన రోగాలను తగ్గిస్తాయి, రక్తశుద్ధికి సహాయపడతాయి. పచ్చిబియ్యపు పిండి, బెల్లము, నువ్వులు కలిపి ఉబ్బసం (ఆస్త్మా) వ్యాధిని తగ్గిస్తాయి.

చూశారా! ఇలా వినాయకుడికి పెట్టే నైవేద్యంలో మన ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన పదార్థాలు ఉన్నాయన్నమాట.

సూర్యాష్టకం

6. విశ్వేశం విశ్వకర్తారం

మహాతేజః ప్రదీపనమ్

మహా పాప హరం దేవం

తం సూర్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

భావం :- ఈ విశ్వమునకంతటికి కారణమైనవాడు, విశ్వమునకు నాథుడు, విశ్వకర్త, తేజోవంతుడు, పాపములను పోగొట్టువాడు అయిన సూర్యునికి నమస్కారము.

వాక్యవిభూతి :

“భగవంతుడు భావప్రియుడు”

- బాబా.

భావం :- భగవంతుడికి ఆడంబరాలు అక్కరలేదు. మనసులో మంచి భావం ఉండాలి. మంచి మనసుతో, మంచి ఆలోచనతో చేసే పని ఏదైనా దేవుడికి ఇష్టమే. గొప్పలకోసం, దర్జాలకోసం, పదిమంది చూడడం కోసం చేసేవి ఏవీ దేవుడికి నచ్చవు.

కథ :-

కన్నయ్యకు చద్దన్నం

రేపల్లె అనే ఊర్లో సీతమ్మ రామయ్య అని భార్యాభర్తలు వుండేవారు. వాళ్ళకు ముగ్గురు ఆడపిల్లలు. ముగ్గురూ ఆడపిల్లలే కావడంతో, కొడుకులు లేని కొరత వాళ్ళను కొంచెం బాధ పెట్టింది. వాళ్ళిద్దరు భగవంతుడంటే భక్తి, విశ్వాసం కలిగి వుండేవారు. కృష్ణుడంటే మరీ ఇష్టం. కృష్ణుడినే తమ కుమారుడుగా భావించుకునేవారు. ఇంట్లో ఏది వండినా ముందుగా కృష్ణయ్యకి పెట్టిగాని పిల్లలకు పెట్టేది కాదు సీతమ్మ. రోజూ ఉదయాన్నే పిల్లలకు చద్దన్నం పెట్టి బడికి పంపుతుంది సీతమ్మ. కాస్త పెరుగు కలిపిన చద్దన్నం ముందుగా కృష్ణయ్యకి పెట్టి, తరువాత పిల్లలకి పెట్టేది. ముందు కృష్ణయ్య తింటేనే ఆమెకు తృప్తిగా వుంటుంది. కృష్ణుడిని ఒక దేముడిగా కాక తమ కన్న కుమారునిలాగా చూసుకుంటున్నారు. రోజూ కృష్ణయ్యకి పెరుగన్నం పెట్టి తృప్తి పడుతూ, నవ్వులు చిందించే అందమైన ఆ కృష్ణయ్య ముఖం చూస్తూ ఎంతో ఆనందించేది.

ఒక రోజు పక్కంటి కామాక్షమ్మ సీతమ్మ వాళ్ళింటికి వచ్చింది. “సీతమ్మా పనయిందా, ఏం చేస్తున్నావు?” అన్నది కామాక్షమ్మ. “రా కామాక్షమ్మా! రా కూర్చో. కృష్ణయ్యకి, పిల్లలకి చద్దన్నం పెట్టి బడికి పంపించి వంట చేసేటప్పటికి ఈ వేళయింది” అన్నది సీతమ్మ. అప్పుడు కామాక్షమ్మ ఇలా చెప్పడం మొదలుపెట్టింది. “చూడు సీతమ్మా! నువ్వు రోజూ కృష్ణుడికి అన్నం పెడతావు కదా, అది మంచిదే కాని, దేవుడికి చద్దన్నం పెడతారా ఎక్కడైనా? తప్పు కదూ. పైగా నీవు స్నానం కూడా చేయకుండా పెడతావు. అసలు స్నానం చేయకుండా దేవుడిని ముట్టుకోవచ్చా. ఎంత తప్పు, ఎంత

తప్పు” అని చెంపలేసుకుంది కామాక్షమ్మ. అప్పుడు సీతమ్మ చాలా తప్పు చేశాను కాబోలు అనుకుని చాలా బాధపడుతూ, “అలాగా! ఇదంతా నాకు తెలియదు సుమా! ఏదో కృష్ణయ్య పసివాడు, ఆకలికి ఆగలేడు అని, ముందుగా కృష్ణయ్యకి కడుపునిండా అన్నం పెట్టిన తరువాతే పిల్లలకు పెడతాను. పొద్దున్నే ఈ పిల్లల పనులతో, ఇంటిపనితో స్నానం, అదీ చేయడానికి ఎక్కడ కుదురుతుంది?” అని అన్నది సీతమ్మ. “సరే! ఇంత వరకు ఏదో తెలియక చేశావు కాని ఇప్పుడు తెలుసుకున్నావు గదా, ఇకనుంచి చక్కగా ఉదయాన్నే లేచి స్నానం చేసి, వంటచేసి, దేవుడికి పూజచేసి, మహా నైవేద్యం పెట్టి, నమస్కారం చేసుకో అలాచేస్తే పుణ్యం వస్తుంది” అని చెప్పింది కామాక్షమ్మ. “అలాగే రేపటి నుంచి నువ్వు చెప్పినట్లే చేస్తాను” అన్నది సీతమ్మ. కామాక్షమ్మ వెళ్ళిపోయింది.

మర్నాడు పొద్దున్నే లేచి పిల్లల్ని బడికి తయారు చేసి, కృష్ణయ్యకి పెరుగన్నం పెట్టి, పిల్లలకి పెడదామనుకుంది. కామాక్షమ్మ మాటలు గుర్తొచ్చాయి. స్నానం చేసి పెట్టమని చెప్పింది కదా! సరేనని ముందు పిల్లలకి పెట్టి పంపించింది. తరువాత స్నానం చేసి, వంటచేసి, పూజచేసి, పళ్ళెంలో అన్నం, పప్పు, కూర, పెరుగువేసి మహానైవేద్యం కృష్ణయ్యకి పట్టుకొచ్చింది సీతమ్మ “తిను నాయనా! కృష్ణయ్యా!” అని అంటూ కృష్ణుడి ముఖంకేసి చూసింది. అంతే ఆమె మనసు గిల, గిలలాడిపోయింది. కృష్ణయ్య ముఖం వాడిపోయి, నీరసంగా కనిపించింది. ఆమె బాధ అంతా ఇంతాకాదు. అప్పుడు గంటచూస్తే 11గంటలయింది. “అయ్యో ఇంతసేపు నా తండ్రిని పస్తువుంచానే, పాపిష్టిదాన్ని ఆ కామాక్షమ్మ మాటలు విని ఎంత పొరపాటు చేశాను. నాయనా, నాకన్నయ్యా! ఆకలేస్తోందా తండ్రీ! ఈ అమ్మని క్షమించి అన్నం తినునాయనా, రేపటినుండి నీకు ప్రొద్దున్నే కడుపునిండా అన్నం పెడతాను” అంటూ చాలాసేపు బ్రతిమిలాడి, బుజ్జగించింది. ఆమె ప్రేమకు కృష్ణుడు కరిగిపోయాడు ఆమెతో “అమ్మా! నీవు నన్ను నీ పిల్లలతో సమానంగా చూస్తూ నీ కుమారుడిగా భావించి చేసే సేవయే నాకు అత్యంత ప్రియమైనది. నాపై నీవు చూపించే ప్రేమ, ఆప్యాయత నాకెంతో ఇష్టమయినది. నాకు ఆకలిగా వుందని తల్లడిల్లే నీ మనసే నన్ను కట్టివేసింది. ఎప్పుడూ నేను నీ మనసులోనే వుంటాను. నీవు ప్రేమగా పెట్టినది తింటాను. నీకుమారుడిగా నీ ఇంట్లో తిరుగాడుతాను. అమ్మా! ఆడంబరాలతో నాకు పనిలేదు. ఆచారాలు నాకు అవసరంలేదు. నిర్మలమైన ప్రేమయే నాకు కావాలి” అని చెప్పాడు కృష్ణుడు. సీతమ్మ ఆ మాటలు వింటూ అలాగే మైమరచి కృష్ణయ్యనే చూస్తూ వుండిపోయింది. అప్పుడు కృష్ణయ్య ఆమెను ఊపుతూ “అమ్మా! అమ్మా! అలా చూస్తావేం ఆకలేస్తోంది. అన్నం పెట్టమ్మా”

అని అన్నాడు. అప్పుడు సీతమ్మ తేరుకుని ప్రేమగా కృష్ణయ్యకు అన్నం పెట్టింది. ఆ తరువాత ఎప్పుడూ కృష్ణయ్యకు భోజనం పెట్టడం ఆలస్యం చేయలేదు. వేశమించకుండా పెట్టి కళ కళలాడుతూ వున్న కన్నయ్యను చూస్తూ ఎంతో ఆనందించేది సీతమ్మ.

నీతి : భగవంతుడికి ఆచారాలు, ఆదంబరాలు అక్కర లేదు.

మంచి భావంతో, మంచిమనస్సుతో చేసేది ఏదైనా ఇష్టమే.

టి. పద్మజ

గణనాయకుడు :- శివుని సేనకు, దేవతల సేనకు అంతటికి నాయకుడు. ఇంద్రియ గణములకు కూడా నాయకుడు కనుక గణపతికి గణనాయకుడు అని పేరు.

పద్యసూక్తి :

కర్మ చేయగ నరునకు కలదు హక్కు
అడుగ ఫలమును నరునకు హక్కు లేదు
కర్మ ఫలమిచ్చు దాతకే కలదు హక్కు
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎరుక పరతు.

- బాబా.

భావం :- పని చెయ్యడం మాత్రమే మన వంతు. చేసిన పనికి ఫలితాన్ని భగవంతుడు ఎంత ఇస్తే అంత, ఏది ఇస్తే అది తీసుకోవాలి. మనం సాధారణంగా మంచి ఫలితం వస్తే మనమే చేశాము అనుకుంటాం. చెడు ఫలితం వస్తే మనం చెయ్యలేదు దేవుడే మనకు చెరుపు చేశాడు. అనుకుంటాము. ఇది సరైనది కాదు ఎక్కువ మార్కులు వస్తే “నేను చాలా మార్కులు తెచ్చుకున్నాను” అంటాము. తక్కువ మార్కులు వస్తే “టీచరు గారు సరిగ్గా మార్కులు ఇవ్వలేదు” అంటాము కదూ. ఇది సరిఅయినది కాదు. నువ్వు వ్రాసిన దానిని బట్టి మార్కులు వస్తాయి. ఎక్కువయినా, తక్కువయినా నువ్వు వ్రాసిన దాని ఫలితమే. అలాగే కర్మ చేశాక ఫలం, ఆకర్మను బట్టి భగవంతుడు ఇచ్చేదన్నమాట. మనం చేసే పనిని బట్టి ఫలితం. ఫలితం ఇంతకావాలి అని అడిగే హక్కు మనకు లేదు.

పూలతోట - ఆవు దూడ

శీనయ్య తన ఇంటి ముందు చక్కని పూలతోటను పెంచాడు. రోజూ మొక్కలకు తగిన పోషణ చేస్తూ ఉండేవాడు. చాలా అందమైన ఆ తోటలోకి ఒకరోజు ఒక ఆవుదూడ జొరబడింది. చెట్లను, పూలను తొక్కి తినడం మొదలుపెట్టింది ఇది చూసిన శీనయ్యకు కోపం వచ్చింది. పెద్ద కర్రతో దూడను చావబాదాడు. ఆ దూడ నిజంగానే చచ్చిపోయింది. భయం వేసింది శీనయ్యకు. “అయ్యో! గోహత్య చేసిన పాపం వస్తుందా?” అని బాధకలిగింది. కాని వెంటనే సర్ది చెప్పుకున్నాడు. “నేను దానిని చంపడం ఏమిటి? దాని కాలం తీరింది, ఆయుష్షు అయిపోయింది. అది చనిపోయింది. దీనికి నేనేం చేస్తాను. దానికి చనిపోయేరోజు రాబట్టే తోటలోకి వచ్చింది. నా తప్పు లేదులే” అనుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళాడు.

ఇంతలో అటువైపు వెళుతున్న ఒక వృద్ధుడు ఇదిచూసి ఏమీ తెలియనట్లు కంచె దగ్గర నిలబడి గట్టిగా “అబ్బ! ఎంత చక్కని తోట. ఎవరు పెంచారో? ఈ తోటను ఇంత అందంగా పెంచిన ఆ యజమానికి రాజుగారికి చెప్పి ఏదయినా గొప్ప బహుమానం ఇప్పించాల్సిందే” అని అన్నాడు.

లోపలికి వెళుతున్న శీనయ్య లోపలినించే ఇంకా గట్టిగా “ఆ తోట నాదేనండి. నేనే పెంచాను” అన్నాడు. వృద్ధుడు లోపలికి వచ్చాడు. పడివున్న దూడను చూశాడు. “ఏమయింది?” అని అడిగాడు. “దీనికి ఆయుష్షు మూడింది. చనిపోయింది” అన్నాడు శీనయ్య.

వెంటనే వృద్ధుడు “పూలతోట పెంచినది నువ్వు, ఆవుదూడను చంపినది దేవుడా? సృష్టిలో అన్నిటికీ ఒకడే కర్త అయితే పూలతోటలో పూలు పూయించిన వాడు దేవుడు కాదా? చూడూ! జరిగినది నేను చూశాను. ఆవుదూడను చంపినది నీవైతే పూలతోట పెంచినదీ నీవే. దూడను చంపినందుకు శిక్షకావాలా? పూలు పూయించినందుకు బహుమానం కావాలా?” అని అడిగాడు. శీనయ్య తన తప్పు తెలుసుకున్నాడు. తలవంచుకున్నాడు.

గణపతి :- పంచ జ్ఞానేంద్రియములు, పంచ కర్మేంద్రియములు, మనస్సు, బుద్ధి ఈ పన్నెండింటికి కలిపి గణములని పేరు. వీటికి అధిపతి కనుక గణపతి అని వినాయకుడికి పేరు.

తెలుసుకుందామా ? క్విజ్

సుబ్బారాయుడు, హైదరాబాదు

అక్షరమాల - విజ్ఞానదోల

బాలలూ! రెండవగడిలో ఇచ్చిన అక్షరంతో ఆ పేరు మొదలవుతుంది. ఇచ్చిన ఆధారాలతో ఆ పేరును వ్రాయండి.

వ. నెం.	మొదటి అక్షరం	ఆధారాలు	పేరు
1	2	3	4
1	అ	క్రీ.పూ. 273-232 ప్రాంతంవాడు. కళింగయుద్ధం తరువాత పరివర్తనం చెంది, శాంతికాముకుడై బౌద్ధమతవ్యాప్తికి కృషి చేసిన చక్రవర్తి.	
2	ఆ	ప్రఖ్యాత గణిత మరియు ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడు. గణితంలో వచ్చే “పై”(“”) అనే దాని విలువను కనుగొన్న విజ్ఞాని. భారతదేశ ప్రప్రథమ ఉపగ్రహానికి ఇతని పేరే పెట్టారు. క్రీ.శ. 476-560 సం॥ల మధ్య జీవించినవాడు.	
3	ఇ	వైవశ్వత మనువు కూతురు. బుధుని చేపట్టి పురూరవ చక్రవర్తిని కన్న మహిళ. ఈశ్వరుని వరప్రభావమున ఒక నెల పురుషునిగా ఒక నెల స్త్రీగా ఉండేది. పురుషునిగా ఉన్నప్పుటిపేరు సుద్యుమ్నుడు. ఆసక్తికరమైన ఈమె కథ మహాభాగవతము, నవమ స్కంధములో ఉన్నది.	
4	ఈ	క్రీ.శ. 1820-1891కి చెందిన ఈ విద్యావేత్త బెంగాలుకు చెందినవాడు. వినయగుణానికి ప్రతీక. నిరాడంబరతకు ఇతనిని చెప్పిన తర్వాతనే మరెవరినయినా చెబుతారు.	
5	ఉ	ఈ నాగకన్య అర్జునుని భార్య. ఈమె కుమారుని పేరు ఇరావంతుడు. మహాభారత యుద్ధంలో పాండవుల పక్షాన పోరాడి ఇతడు వీర స్వర్గం అలంకరించాడు.	

వీటికి సరైన సమాధానాలు వ్రాసిపంపిన వారిలో, లాటరీ పద్ధతిలో ఎన్నుకొన్న అయిదుగురికి నవంబరు ప్రత్యేకసంచిక బహుమతిగా పంపబడుతుంది. జవాబులు చేరవలసిన ఆఖరుతేది: అక్టోబరు 15, 2002. అద్రసు మొదటిపేజిలో ఉన్న కరస్పాండెంట్ శ్రీ టి.ఎస్.ఎన్.రావుగారిది.

కొందరచాడు కగడు

1. పూర్వం ఒకరైతు దంపతులు ఇంట్లో ముంగిసను పెంచుకుంటూ ఉండేవారు. ఆ రైతుకు లేక లేక ఒక కొడుకు పుట్టాడు. ముంగిసకు కూడా పిల్లవాడంటే చాలా ఇష్టం. ముంగిస కూడా పిల్లవాడిని అడిస్తూ ఉండేది.

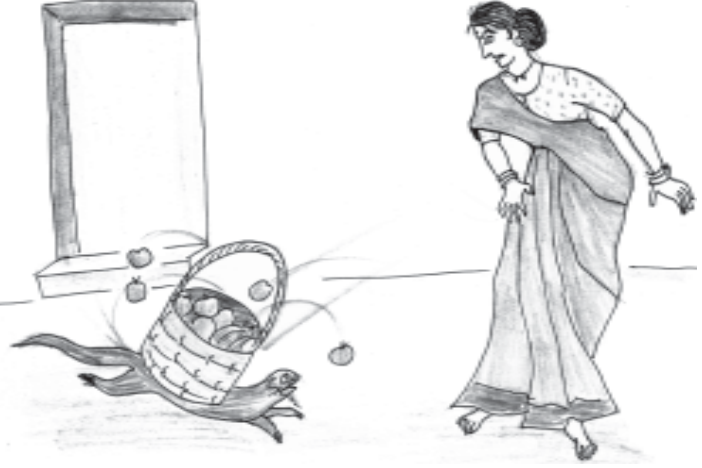
2. ముంగిస పిల్లవాడిని కనిపెట్టి ఉండేది. ఒక రోజు రైతు పొలానికి వెళ్ళాడు. రైతు భార్య పనిమీద బయటకు వెళ్తూ ఉయ్యాలలో నిద్రపోతున్న పిల్లవాడికి ముంగిసను కాపలా ఉంచింది.

3. ఇంతలో ఒక పాము ఉయ్యాల దగ్గరికి పాకుతున్నది. పామును చూడగానే ఒక్కసారి దానిమీదికి దూకింది ముంగిస. పిల్లవాడిని కాపాడడానికి దానితో పోట్లాడ సాగింది. పాము ముంగిసను చుట్టుకొని కాటెయ్యాలని చూసింది.

4. చివరికి పామును కొరికి చంపింది. నోటివెంట రక్తం కారుతూ బయటకు వస్తున్నది. అప్పుడే ఇంట్లోకి వస్తున్న రైతు భార్య ముంగిసను చూసి అది తన కొడుకును చంపి వస్తున్నదనుకొని తన చేతిలో ఉన్న బుట్టతో ముంగిసను గట్టిగా కొట్టింది.

5. ఆమె లోపలికి పోయి చూసేసరికి చచ్చిపడి ఉన్న పాము కనిపించింది. ఊయ్యాలలో హాయిగా నిద్రపోతున్న పిల్లవాడిని చూసి జరిగినదంతా తెలుసు కుంది రైతు భార్య. ఆమె తను తొందరపాటుతో ముంగిసను కొట్టినందుకు బాధపడింది.

నీతి : నిజానిజాలు తెలుసుకోకుండా తొందరపడకూడదు.

ఇదే గీత సారాంశం.....

ఒక రాణి భగవద్గీతను వినాలనుకున్నది. దానిలోని సారాంశం తెలుసుకోవాలని అనుకున్నది. భగవద్గీతను వివరించి చెప్పగలవారిని వెతకమని మంత్రినికోరింది. పెద్ద పండిత సభను ఏర్పాటుచేసి, మంత్రి అందరిలోకి గొప్ప వాడయిన ఒక పండితుడిని ఎన్నుకుని రాణిగారికి తెలియజేశాడు. ఆ పండితుడిని మర్నాడువచ్చి భగవద్గీతను గురించి వివరించమని కోరింది రాణి.

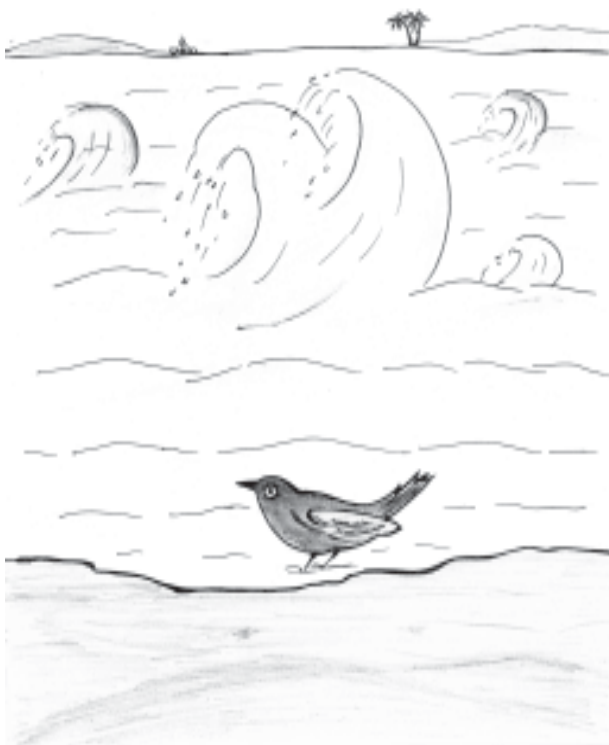
మరుసటిరోజు పండితుడు రాణిగారి మందిరంలో భగవద్గీతను చెప్పడం ప్రారంభించాడు. భగవద్గీతలో మొదటి శ్లోకంలో మొదటిపాదం “ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే” (ధర్మక్షేత్రమయిన కురుక్షేత్రంలో) అని మొదలుపెట్టాడు. వెంటనే రాణిగారు “ఇంకచాలు ఆపెయ్యమన్నది”. పండితుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. అదేమిటి భగవద్గీత వినడానికి పండితులకు పరీక్షపెట్టి కష్టపడి ఎన్నుకుని అన్ని ఏర్పాట్లు చేశాక మొదలు పెట్టగానే రాణిగారు ఆపెయ్యమన్నారు ఏమిటి? అని ఆయనకు సందేహం కలిగింది.

అయోమయంగా చూస్తున్న పండితుడితో రాణిగారు ఇలా చెప్పారు. “మీరు చెప్పిన మొదటి పాదంలోనే గీతాసారం అంతా నాకు అర్థం అయింది. చూడండి! మీరు చెప్పినది ‘ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే.. నేను ఆ పదాలనే వేరే వరుసలో చెప్తాను చూడండి. ‘క్షేత్రే క్షేత్రే ధర్మంకురు’ ప్రతిచోటా, ప్రతిస్థలంలోను ధర్మమును (కురు = చేయండి) చేయండి అని అర్థం వచ్చింది చూడండి. ప్రతివాళ్ళూ, ప్రతిచోటా ఎల్లప్పుడు ధర్మం తప్పకుండా ధర్మమార్గంలో నడుస్తుండాలి అని నేను తెలుసుకున్నాను. భగవద్గీతలో ఉన్న అన్న శ్లోకాల తాత్పర్యం ధర్మమార్గంలో ఉండమని చెప్పడమే కదా?” అన్నది.

రాణిగారు ఒక్క ముక్కలో గీతాసారం చెప్పడం విన్న పండితుడు రాణిగారి గొప్పదనం, తెలివితేటలు, దాన, ధర్మాలపట్ల ఆమెకున్న గౌరవం తెలుసుకున్నాడు. “తల్లీ! 18 అధ్యాయాల సారాంశం ఇంత ముచ్చటగా చెప్పిన మీరే గొప్ప పండితులు. ఆచరించడంలో ఉన్న గొప్పదనాన్ని మీరు ఎంతో చక్కగా చెప్పారు. మీకంటే వేరే ధర్మాత్ములు ఉండరు. ధర్మం విజయం పొందడమే కురుక్షేత్రయుద్ధం ఫలితం. గ్రంథం చదవడం కంటే ఆచరించడం ముఖ్యం” అని పండితుడు రాణిగారికి నమస్కారం చేశాడు.

ప్రకృతి నేర్పే పాఠం :

టిట్టిభ పక్షి - ఆత్మవిశ్వాసం

ఒక బుల్లి పక్షిపేరు టిట్టిభపక్షి. ఇది మన బొటనవేలంత ఉంటుంది. అది సముద్రము ఒడ్డున తన గుడ్లను పెడుతుంది. అలలు వచ్చినపుడు నీళ్ళతో గుడ్లు సముద్రంలోకి కొట్టుకుపోతుంటాయి.

ఒక పక్షి అలా తన గుడ్లు కొట్టుకు పోయినందుకు బాధపడి ఎలాగయినా ఆ గుడ్లను తిరిగి పొందాలనుకుంది. అందుకు సముద్రంలోని నీటిని ఖాళీ చేస్తే అడుగున తన గుడ్లు కనబడతాయనే ఆలోచన వచ్చింది. ఆ బుల్లి పక్షి తన చిన్నముక్కుతో సముద్రంలో నీటిని పీల్చి దూరంగా పోయి వుమ్మివేయడం మొదలుపెట్టింది. ఇలా మాటిమాటికి ఒకటో రెండో చుక్కల నీటిని తీసుకుని తిరుగు తున్న

ఆ పక్షిని, అటువైపు వస్తున్న నారదుడు చూశాడు. 'ఏం చేస్తున్నావు?' అని దానిని అడిగాడు. తన ఆలోచన చెప్పింది పక్షి. నారదుడికి చిన్నముక్కుతో మహాసముద్రంలో నీళ్ళు ఖాళీ చేయగలననే దాని ఆత్మ విశ్వాసం చూసి ఆశ్చర్యం వేసింది. దాని ఆత్మ విశ్వాసాన్ని మెచ్చుకుని సముద్రాన్ని శుష్కింప చేశాడు. టిట్టిభపక్షి తన గుడ్లను తీసుకుని వెళ్ళింది.

చూశారా! పిల్లలూ! ఆ పక్షి గొప్పదనం. ఏదైనా చేయగలను అనే దాని నమ్మకమే దాని ఆత్మ విశ్వాసం. అందుకే అప్పటినుంచి ఆత్మవిశ్వాసానికి గుర్తుగా టిట్టిభ పక్షి నిలిచింది.

గాంధీ

గాంధీగారిని చిన్నప్పుడు కొందరు స్నేహితులు మాంసాహారం తినమని బలవంతం చేశారు. మాంసాహారం చూడగానే అమాయక చూపుల మేకలు “మే...మే...” అని దీనంగా అరుస్తున్నట్లు, స్వేచ్ఛగా తిరిగే కోళ్ళు ‘కొ..క్కొ..రొ..కో..’ అని కూతలు వేస్తున్నట్లు అనిపించేది. ఆ రోజంతా బాధ కలిగి నిద్రపట్టేదికాదు. అది తప్పని అప్పుడే తెలుసుకున్న గాంధీ తను జన్మలో మాంసాహారం తినను అని తల్లిదగ్గర ప్రమాణం చేశాడు. లండన్ లాంటి నగరాలలో ఉన్నా, ఆఫ్రికాలాంటి దేశాలు తిరిగినా జీవహింస చేయకూడదు అని గట్టిగా నమ్మిన గాంధీ మాంసాహారం తినలేదు. తన తిండి తిప్పలకెన్ని కష్టాలు వచ్చినా కనీసం ‘గ్రుడ్డు’ అయినా తాక లేదు గాంధీగారు. లండన్ లో కొన్ని రోజులు శాఖాహార క్లబ్బుకూడా నడిపారు. ఆయనకు ఈ విషయంలో ఒక సమస్య ఎదురయింది.

ఇది గాంధీగారు పెద్దయ్యాక బొంబాయిలో ఉన్నప్పటి సంగతి. గాంధీగారి రెండవ కుమారుడు మణిలాల్ కు 10 సం॥ వయసులో మశూచి వచ్చింది. పిల్లవాడు నీరసించాడు. అది కొద్దిగా తగ్గగానే టైఫాయిడ్ జ్వరం చాలా తీవ్రంగా వచ్చింది. దానితో న్యూమోనియా అనే జ్వరం కూడా వచ్చింది. పిల్లవాడు తట్టుకోలేక పోయాడు. చాలా నీరసపడ్డాడు. మందులతో పాటు బలమైన ఆహారం ఇవ్వకపోతే లాభం లేదని మాంసం, కోడిగ్రుడ్లు బాగా పెట్టాలని గట్టిగా చెప్పాడు డాక్టరు. లేకపోతే పిల్లవాడు దక్కడం కష్టమేనని కూడా చెప్పాడు.

గాంధీగారికి ఏమీ తోచలేదు. తన నమ్మకాలను పసివాడిమీద బలవంతంగా రుద్దడమా? లేక డాక్టరు చెప్పినట్లు అవన్నీ తినిపించడమా? డాక్టరుకు తన నమ్మకాలను వివరించి చెప్పారు గాంధీగారు. వైద్యుడిని మందులు ఇమ్మనీ దానికి తోడుగా ప్రకృతి చికిత్స కూడా చేస్తానని కోరారు. సహృదయుడైన ఆ డాక్టరు అందుకు వప్పుకున్నాడు. చాలా వేదనపడి, దేవుడిని ప్రార్థించి, వైద్యం మార్చి తనకు తెలిసిన తొట్టి స్నానం (Hydrophathy) విధానంతో పిల్లవాడికి జ్వరం తగ్గిద్దామనుకున్నారు గాంధీ. చిన్నవాడయినా మణిలాల్ అభిప్రాయం అడిగారు. “నాకు చికెన్ సూపూ, గ్రుడ్లు వద్దు నాన్నగారూ మీ వైద్యమే చేయండి” అన్నాడు. మొదటి రోజు వైద్యంతో జ్వరం 104^oకు పెరిగింది.

(ఇంకావుంది)

స్వామి కథ -9 (సీరియల్)

ఇలా క్రమంగా పిల్లలకు, టీచరుకు కూడా సత్యం అంటే ఇష్టంగా ఉండడం కొందరికి నచ్చలేదు. స్కూలులో అందరు సత్యం గురించి పొగుడుతుంటే, కొందరు పిల్లలు అసూయపడ్డారు. వాళ్ళు ఒకసారి సత్యం స్కూలునుంచి వస్తుంటే దారిలో పట్టుకుని కొట్టి బురదలో పడేశారు. కాళ్ళు పట్టుకుని ఈడ్చారు. కాని సత్యం కోపంకాని, దుఃఖంగాని చూపలేదు. ఇంట్లో తల్లిదండ్రులకు కూడా వారి గురించి చెప్పలేదు. చెప్పి వాళ్ళను దండించేట్లు చేయడం సత్యానికి ఇష్టం లేదు. ప్రేమతోనే జయించాడు. చివరికి వాళ్ళు తమతప్పు తెలుసుకున్నారు.

ఎవ్వరిని బాధపెట్టడం సత్యానికి నచ్చదు. జంతువులను కూడా బాధించకూడదని చెప్పేవాడు. ఊరిలో ఎడ్లబండి పందాలు, కోడిపందాలు జరిగేవి. ఎడ్లను తొందరగా పరిగెత్తించడానికి కొరడాలతో కొట్టేవాళ్ళు. తోకలు మెలిపెట్టి బాధపెట్టేవాళ్ళు. అలాగే కోడిపందాలు కూడా. కోళ్ళ కాళ్ళకు కత్తులు కట్టి పోటీలు పెట్టేవాళ్ళు. పాపం ఆ కత్తులు గీసుకుని వాటికి గాయాలు అయ్యేవి. చివరికి ఒకకోడి చచ్చిపోయేది. రెండోది గెలిచినా కూడా ఒళ్ళంతా గాయాలతో, బాధ పడుతూఉండేది.

8 ఏళ్ళ సత్యం చిన్నవాడైనా తన స్నేహితులతో, వాళ్ళ తండ్రులతో కూడా ఇలాంటి పందాలు మానేయమని, అసలు చూడడానికి కూడాపోవద్దని చెప్పేవాడు. ఇలా జీవాలను హింసించవద్దని చెప్పేవాడు. మన సంతోషం కోసం ప్రాణులను బాధ పెట్టడం రాక్షసుల పని అని సత్యం ఉద్దేశం.

చూశారా! చిన్న వయసులో సత్యం భావాలే ఈనాటికీ స్వామి ఎప్పుడూ చెప్పే మానవతా విలువలు. ఆ భావం “అహింసా” సిద్ధాంతంగా మారింది. ఇదే మన సాయి సంస్థలలో ఇప్పటికీ పాటించే అయిదు మానవతావిలువలలో ఒకటి అయిన “అహింస”. ఆనాటి లేత భావం ఈనాటి గట్టి సిద్ధాంతం అయింది. మరి మీరు కూడా ఏ ప్రాణినీ బాధపెట్టరుకదూ! చీమ, దోమ, కోడి, బాతు, మేక, ఆవు, ఒకటేమిటి అసలు దేనికీ మనం బాధ కలిగించకూడదు. చూశారా! స్వామి చిన్న వయసు నుంచే శాంతి ప్రేమలు ఆచరణలో పెట్టారు. మనంకూడా నేర్చుకుందాం సరేనా!

(ఇంకావుంది)

గణపతి :- ‘గ’ అనేది బుద్ధికి సంబంధించినది, ‘ణ’ అనేది విజ్ఞానమునకు సంబంధించినది, ‘పతి’ అంటే అధిపతి. బుద్ధికి, విజ్ఞానమునకు అధిపతి కనుక ఆయన పేరు “గణపతి”.

మార్పు

బి.ఎస్. పార్థసారథి,
బాలవికాస్ విద్యార్థి, నూజివీడు.

రాత్రి దాదాపు పందకొండున్నర గంటలు అవుతున్నది. అది జడ్జి పరమశివం గారి బంగళా. అందులో రెండు అంతస్తులు ఉన్నాయి. క్రింద ఎవరో అద్దెకు ఉంటున్నారు. పైన జడ్జిగారి కుటుంబం ఉంటున్నది. నీళ్ళు క్రిందకు దిగే గొట్టం ద్వారా ఒక మనిషి పైకి ఎక్కుతున్నాడు. అతనిని అప్పుడు ఆకలి దహించివేస్తోంది. ఆ సమయములో తన ఫైల్స్ అన్నింటినీ చూచుకొని నిద్ర రాక భగవన్నామస్మరణ చేసుకొంటూ పడుకొన్నారు పరమశివం గారు. జయరాం వంటగదిలో ప్రవేశించి భోజనం గిన్నెలు ముందర పెట్టుకొని అన్నం ఉందా అని వెతుకుతుండగా కాలికి గిన్నె తగిలి శబ్దము అయినది. ఆ అలికిడి విని పరమశివం గారు లేచి వచ్చి వంటగదిలో లైటు వేసారు. జయరాం పారి పోవాలని అనుకున్నాడు. కాని జడ్జిగారు అతనిని పట్టుకొన్నారు.

“ఎవరు నీవు? ఎందుకు వచ్చావు?” అని ప్రశ్నించారు. తన పేరు జయరాం అని, తనకు ఆకలి బాగా వేస్తోందని చెప్పాడు. అప్పుడు పరమశివంగారు తన శ్రీమతి అయిన పార్వతిని పిల్చుకొని వచ్చారు. ఆవిడ కూడా చాలా మంచివారు. వారు జయరాంకు కడుపునిండా భోజనం పెట్టి వేరే బట్టలు ఇచ్చి పడుకొనేందుకు పక్కవేసి తమ గదిలోకి వెళ్ళిపోయారు. కానీ జయరాం బుద్ధి ఎక్కడికి పోతుంది! తను తిన్న వెండిపళ్లెం తీసుకొని, వచ్చిన గొట్టం పట్టుకుని క్రిందకు పారిపోయాడు. కానీ గస్తీ పోలీసులకు ఆ రోడ్డు చివరనే దొరికిపోయాడు. ఆ వెండి పళ్లెం మీద పరమశివం గారి పేరు ఉంది. ఆ పోలీసులు అతనిని తిరిగి పరమశివం గారి ఇంటికి తీసుకొని వచ్చారు. పోలీసులు పరమశివం గారితో ఇతడు దొంగ. “మీ ఇంటినుంచి ఈ పళ్లెం ఎత్తుకొని వచ్చాడు. రిపోర్టు ఇవ్వండి. జైల్లో వేస్తాము” అని చెప్పారు.

అప్పుడు జడ్జిగారు జయరాం వంక చూసారు. అతని ముఖం చూస్తే ఆయనకు జాలి వేసింది. ఆయన పోలీసులతో “ఆ పళ్లెం అతనికి నేనే బహుమతిగా ఇచ్చాను” అన్నారు. ఆ మాటవిని పోలీసులు వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు జడ్జిగారు జయరాంతో “మొదట నీ ఆకలి గుర్తించి నీకు భోజనం పెట్టించాను. ఇప్పుడు నీ అవసరం గుర్తించి ఈ వెండి పళ్లెం ఇస్తున్నాను. దీనిని ఎక్కడయిన అమ్ముకొని వచ్చిన డబ్బుతో ఏదైనా వ్యాపారం చేసుకొంటూ బతుకు” అన్నారు. జయరాం ఆయన పాదాలమీద వాలిపోయాడు. అతనిని లేవనెత్తి భుజాలను తట్టారు పరమశివంగారు. ఇకనైనా నీతిగా, న్యాయంగా, బతకాలని నిర్ణయానికి వచ్చి అడుగు బయట పెట్టాడు జయరాం.

(ఒక విదేశీ కథ ఆధారంగా..)

మూషికవాహనుడు

వినాయకునికి ఈపేరెందుకు వచ్చింది. మూషికము చీకటికి గుర్తు. చీకటి అనగా అజ్ఞానం. చీకటిలో ప్రయాణం చేసేది మూషికం. లైటు ఉంటే అది ప్రయాణం చేయదు. మూషిక వాహనుడనగా అజ్ఞానమనే చీకటిని అణగదొక్కిన వాడని అర్థం.

దీనికి మరొక అర్థం కూడా ఉన్నది. మూషికమునకు వాసన చాలా ప్రధానమైనది. వాసనను బట్టి ఏ పదార్థం ఎక్కడ ఉన్నదో కనుక్కోగలదు. పూర్వ జన్మ వాసనలవల్లనే ఈ జన్మలో అనేక పెడమార్గములు పడుతుంటాడు మానవుడు. వాసనలు అంటే కోరికలు. కనుక కోరికలను తన కాలిక్రింద అణచి ఉంచినవాడు మూషికవాహనుడు.

చూశారా! మూషికవాహనుడనగా ఎంత పవిత్రమైన అర్థములున్నవో. వీటిని గుర్తించకుండా పెద్దపొట్టకలిగిన వినాయకుడు చిన్న ఎలుక మీద ఎందుకు ప్రయాణించాలి? అని అంటారు. మూషిక వాహనుడు అంటే అజ్ఞానమును అణగ ద్రొక్కినవాడు, కోరికలను అణచి వేసినవాడు అని అర్థం.

- బాబా.

కథలపోటీ - 1

- హైమవతి, కావలి

వ	లు	న్న	ద	వు
చే	సే	క	ల	పె
చే	సే	ప్రా	సే	న
లు	తు	బై	ర్థ	చే
మి	న్న	శ్రీ	బా	బా

దీనిలో బాబా చెప్పిన సూక్తి ఒకటి దాగి ఉంది. అదేమిటో వ్రాయండి. ఆ సూక్తికి సరిపోయే కథ ఏదైనా సరే వ్రాసి పంపండి. అన్నిటిలో బాగా ఉన్న కథలు మూడింటికి, నవంబరు ప్రత్యేక సంచిక బహుమతిగా పంపబడుతుంది.

మరి మీరు త్వరగా వ్రాసి పంపించండి. ఆఖరు తేది అక్టోబరు 15, 2002. మా అడ్రసు మొదటి పేజీలో ఉన్న టి.ఎస్.ఎన్. రావుగారిదే.

సత్యపాలన

ఒక ఊళ్ళో భీమన్న, సుబ్బన్న అనే స్నేహితులు ఉండేవాళ్ళు. ఇద్దరూ ఎంతో నిజాయితీగా జీవించేవాళ్ళు. ఎప్పుడూ సత్యమే చెప్పేవాళ్ళు. భీమన్న మంచి వస్తాడు. పేరుకు తగ్గట్టే కండలు తిరిగిన శరీరంతో గంభీరంగా ఉండేవాడు. మల్లయుద్ధం నేర్పించేవాడు. సుబ్బన్న వ్యవసాయం చేస్తూ తృప్తిగా జీవించేవాడు.

ఒకసారి సుబ్బన్న పట్నం వెళ్ళి తనకు కావలసిన వస్తువులుకొన్నాడు. మిగిలిన డబ్బును చిన్న మూటకట్టి, వస్తువులున్న మూట లోనే పెట్టి మూట తీసుకుని బయలు దేరాడు.

ఇంతలో ఒకదొంగ, వ్యాపారస్తులను బెదిరించి విలువైన వస్తువులను దొంగిలించి మూటకట్టుకుని పారిపోతున్నాడు. అతడు సుబ్బన్న పరుగెత్తుతున్నవైపు పారిపోతున్నాడు. వ్యాపారస్తులు పెద్దగా “దొంగ! దొంగ! పట్టుకోండి” అని అరుస్తూ పరుగెత్తుకు వస్తున్నారు. సుబ్బన్న తన మూట జాగ్రత్తగా పట్టుకొని భయంతో పరుగెత్తసాగాడు. అదిచూచి అతడే దొంగ అనుకుని కొందరు యువకులు “పట్టుకోండి! దొంగ! దొంగ!” అంటూ వెంబడించారు.

దిక్కుతోచని సుబ్బన్న దేవుడిని తలుచుకుంటూ పరుగుతీశాడు. ఇంతలో ఊరిపొలిమేరలో ఉన్న భీమన్న ఇంటి దగ్గరకు వచ్చాడు. “అమ్మయ్య” అనుకుని సుబ్బన్న భీమన్న ఇంట్లోకి దూరాడు. భీమన్నకు, సుబ్బన్న దాక్కోవడం ఆశ్చర్యం వేసింది. బయటకు వచ్చి చూశాడు. యువకులు అరుస్తూ పరుగెత్తుకు వస్తున్నారు. భీమన్నకు విషయం అర్థం అయింది. ‘ఓహో! సుబ్బన్నను పొరపాటున దొంగ అనుకున్నారన్నమాట. ఇప్పుడు అతడిని చూస్తే ఆలోచించకుండా కొద్దారు. అతడులేడని చెప్తే నేను అబద్ధం చెప్పినట్లు అవుతుంది. ఎలా తప్పించుకోవాలి’ అని ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు. భీమన్న ఊహించినట్లే యువకులు అక్కడికి వచ్చి “ఒకమూటతో ఒకాయన ఇటువైపు పరుగెత్తుకు వచ్చాడు, చూశావా? అని అడిగారు. వెంటనే భీమన్న సమయస్ఫూర్తితో విసుగ్గా పెద్దగొంతుతో “అవును, చూశాను నాకు అదే పని” అన్నాడు. ఆ యువకులు ఎటువైపు పోయాడు? అని మళ్ళీ అడిగారు.

భీమన్న ఇంకాగట్టిగా కోపంగా “మాఇంట్లోకి పోయాడయ్యా సరేనా! ఇంకేమైనాకావాలా” అంటూ కరవడానికివచ్చినట్లు అరిచాడు.

చీదరించుకుంటున్న అతడిని, కండలు తిరిగిన అతడి ఆకారాన్ని చూసి “భీ! వీడితో మనకేంటి రండిరా పోదాం!” అనుకుంటూ యువకులు ముందుకు పరిగెత్తారు.

ఇంతలో అసలు దొంగను పట్టుకుని వ్యాపారస్తులు గ్రామపెద్ద దగ్గరకు తీసుకుపోయారు.

భీమన్న సమయస్ఫూర్తికి సుబ్బన్న సంతోషించాడు. తన మిత్రుడిని కాపాడినందుకు, తన సత్యవ్రతము చెడనందుకు భీమన్నకూడా ఆనందించాడు.

చూశారా పిల్లలూ! అబద్ధం చెప్పాల్సిన పరిస్థితి వస్తే తెలివిగా ఉపాయంతో తప్పించుకోవాలి. లేదా నిశ్శబ్దంగా ఉండాలి. అంతేకాని అబద్ధాలు చెప్పకూడదు.

ఎప్పుడూ సత్యమే చెప్పాలి. మీరెప్పుడూ అబద్ధాలు చెప్పకండి.

పొదుపు :

కాలము వృథా చేయవద్దు

(Don't waste time)

‘కాలాయనమః కాలాతీతాయనమః కాల స్వరూపాయనమః’ అని భగవంతుడిని పూజిస్తాము. కాలమే దైవం. దైవమే కాలము. మనం కూడా ఆ కాలస్వరూపుడిలో పాత్రలమే.

క్రమం తప్పకుండా కాలనియమం ప్రకారం సూర్యోదయం, సూర్యాస్తమయం, ఋతువులు, ప్రకృతి సమస్తం నడుస్తున్నది. జరిగిన కాలం తిరిగిరాదు. నిన్నటి దినం మళ్ళీరాదు. రేపు ఏమి జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలీదు. కాబట్టి కాలాన్ని దుర్వినియోగం చెయ్యకూడదు. ఈ శరీరంలో శక్తి ఉండగానే మనం దాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి. ‘దీపం ఉండగానే ఇల్లు చక్కదిద్దుకోవాలి’ పవిత్రమైన ఈ కాలాన్ని కేవలం మనకోసమే కాకుండా తోటివారికోసం, సమాజ సేవకోసం కూడా కొంత వినియోగించాలి. సేవ అందుకొంటున్నవారు సంతోషిస్తే భగవంతుడు సంతోషిస్తాడు. మరి వాళ్ళలో ఉన్నది కూడా దైవమే కదా.

కాబట్టి కాలం వృథా చెయ్యకుండా సద్వినియోగం చెయ్యాలి. "Time waste is life waste" కాలం వృథా చేస్తే జీవితమే వృథా అవుతుంది.

బాలవికాస్ విద్యార్థి అనుభవం...

సాయినందిని, మల్కాజ్గిరి.

మరచెంబు అంత జామపండు

అప్పుడు నేను ఏడోక్లాసు చదువుతున్నాను. ఆరోజు నవంబరు 23, 2001 తెల్లవారు జామున 5గంటలకు స్వామి సరాసరి మా ఇంట్లో హాల్లోకి నడచివచ్చి మా దివాన్ మీద పడుకున్నారు. నేను గబగబా వచ్చి, ఆయన తల దగ్గర క్రింద కూర్చుని మాట్లాడుతూ వున్నాను. స్వామి కూడా నాతో నవ్వుతూ చాలాసేపు మాట్లాడారు. కాని ఏమి మాట్లాడామో నాకు గుర్తులేదు. స్వామి నాతో చాలాసేపు మాట్లాడి తెల్లవారుతూ ఉండగా మెల్లగా లేచారు. నడిచి రోడ్డుమీదికి వెళ్తూ ఉంటే, స్వామి వెనకాలే నేను కూడా నడిచివెళ్ళాను. అంతలోనే స్వామి వెనకాలే చాలామంది జనం నగర సంకీర్తన చేస్తూ నడిచి వెళ్తూ అదృశ్యం అయిపోయారు.

నేను ఈ విషయం మా అమ్మకి చెప్పాలని పరిగెత్తుకుంటూ వస్తూవుంటే నాతలకు జామకాయ తగిలింది. మా గేటు దగ్గర ఉన్న జామచెట్టుకు మరచెంబు అంత జామపండు ఉంది. పసుపురంగుతో మెరుస్తూ ఉంది. “మా చెట్టుకు ఇంత పెద్ద జామపండు ఎక్కడిది?” అని తల తడుముకుంటూ మంచంమీదినుంచి లేచి “ఓహో! ఇది కలా?” అనుకుని స్వామి ఫోటో దగ్గరికి వెళ్లి నమస్కారము పెట్టుకొని, ఆ రోజు స్వామి పుట్టినరోజు కాబట్టి “హేపీబర్త్ డే” అని చెప్పి, నా పనులు చేసుకొని, స్కూలుకి వెళ్లేటప్పుడు మా అమ్మకి నాకల చెవుతూవుంటే, ఆటో వచ్చింది. స్కూలుకి వెళ్లిపోయాను.

ఆశ్చర్యం నేను స్కూలునుంచి వచ్చేసరికి నేను కలలో చూసిన అదేలాంటి పండు కోసుకు వచ్చి స్వామి ఫోటో దగ్గర పెట్టింది అమ్మ. నేను ఆ పండుచూసి ఆనందంతో ఒక్క కేక పెట్టాను. “అమ్మా! ఇదే పండు ఇవాళ్ళ ప్రొద్దున్న కలలో చూశాను” అన్నాను. ఇది విని అమ్మకూడ చాలా ఆశ్చర్యపోయింది. ఎందుకంటే, అసలు మాచెట్టుకి ఎప్పుడు అంత పెద్దకాయ కాయలేదు. (మళ్ళీ ఇప్పటిదాక కూడ కాయలేదు) అప్పుడు అమ్మకి నాకలంతా పూర్తిగా చెప్పాను. అప్పుడు మా అమ్మ “నిజంగా బాబాగారు ఇవాళ ప్రొద్దున్న మనింటికి వచ్చారన్నమాట. మనకి నమ్మకం కలిగించటం కోసం ఈ పండు చెట్టుకి సృష్టించివెళ్లారు. ఎంత కరుణామూర్తి కదా!” అన్నది.

ఆ రోజు సాయంకాలం మా నాన్నగారు, అమ్మ, అన్నయ్య, నేను, మా క్రింద అద్దెకున్నవాళ్ళు అందరం కలిసి స్వామికి భజనచేసి, ఆ పండు నైవేద్యం పెట్టి ముక్కలు కోసి అందరం తిన్నాము. అటువంటి తీపి, అటువంటి వాసన మేమెప్పుడూ చూడలేదు.

ఇది కలో, నిజమో అని ఈ సంఘటన తలుచుకొన్నప్పుడు అనుకొంటాను.

స్వామితో నా ఆనుభవం...

ఒకసారి ఏమయిందంటే-

ఆ రోజుల్లో స్వామి చిన్నపిల్లలకు అన్నప్రాశనలు, పుట్టువెంట్రుకలు తీయడం, అక్షరాభ్యాసాలు లాంటివి చేస్తూ ఉండేవారు. మా పెద్దమ్మాయి అనంతపూరు బాబా కాలేజీలో ఇంటరు, డిగ్రీ చేసింది. అందుకే ఏది చేసినా స్వామితో చెప్పి చెయ్యాలనేది.

మా మనవడికి పుట్టువెంట్రుకలు సంవత్సరములోపల తీయించాలి. బాబా దగ్గరకు వెళ్ళాలని మా అమ్మాయి అభిప్రాయము. కాని, తిరుపతిలో చేయించాలని మా అల్లుని అభిప్రాయము. అందుకే చాలా పట్టుబట్టాడు. సరే ముందుగా బాబా దగ్గరకు వెళ్ళి, అక్కడినుండి తిరుపతి వెడదామని బయలు దేరాము. మావారు చిన్నదిగా ఉన్న క్రొత్త కత్తెర, ఒక క్రొత్త జేబురుమాలు యిచ్చి బాబా దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు తీసుకువెళ్ళమన్నారు. మరునాడు ఉదయానికి పర్తికి చేరుకున్నాము. మా అమ్మాయి ఓల్డు స్టూడెంటు కాబట్టి ప్రశాంతినిలయములో రూమ్ తేలికగానే దొరికింది. వెళ్ళినరోజు మామూలు దర్శనమయ్యింది. మరునాడు ఫస్టులైన దొరికింది. దర్శనము టయిముకు శ్రీ స్వామిరానే వచ్చారు. తిన్నగా పెద్దమ్మాయి ఒళ్లో ఉన్న బాబుకు, నేనందించిన కత్తెర తీసుకొని వాడి జుట్టుకొద్దిగా కట్ చేసి రుమాలుపైన పెట్టారు. పాద సమస్కారము దొరికింది.

మాకు తిరుపతి బస్ సాయంకాలము ఆరుగంటలకు ఉంది. మధ్యాహ్నము దర్శనానికి కూర్చున్నాము. స్వామి దర్శనమయ్యింది. తరువాత భజనకూడ అయ్యాక వెళ్ళవచ్చని నేను ముందుకు జరిగి కూర్చున్నాను. మా అమ్మాయి పిల్లవాడు గొడవచేస్తున్నాడని, బయటకు వెళ్ళి పిట్ట గోడ దగ్గర నిలబడి చూస్తూ ఉంది. భజన ప్రారంభమయ్యే ముందు శ్రీ స్వామితిన్నగా నాదగ్గరకు వచ్చి “వద్దు, వద్దు, వద్దు” అంటూ గట్టిగా, కోపంగా అన్నారు. ఎందుకో, ఏమిటో, నాకు అర్థముకాలేదు. భజన పూర్తిఅయ్యాక, వెడుతూ ఉంటే, మా అమ్మాయి “అమ్మా! స్వామి నీ దగ్గరకు వచ్చి ఏమిటి అంటున్నారు?” అని అడిగింది. “వద్దు అని మూడు సార్లు అన్నారు. ఏమిటో నాకు అర్థము కాలేదు” అన్నాను. తనకూ అర్థము కాలేదు.

రూముకు వెళ్ళి ఖాళీచేసి, తాళముచెవి ఆఫీసులో ఇచ్చి, బస్స్టాపుకు వెళ్ళాము. తీరా వెడితే అప్పటికే తిరుపతి బస్ వెళ్ళిపోయిందని చెప్పారు. మరునాటి వరకూ బస్లేదు. ఏమి చెయ్యాలి? తిన్నగా ఎకామ్డేషన్ ఆఫీసుకు వెళ్ళి, మా పరిస్థితిచెప్పి, రూమ్కావాలని బ్రతిమాలాము. ఎంతో కష్టముమీద ముందు మాకిచ్చిన రూము తాళాలు ఇచ్చాడు. బ్రతుకుజీవుడా అని రూమ్కు చేరాము.

ఏది జరిగినా 'నా మంచికే' అన్న భావం మీలో రావాలి. ఈనాడు మీరు హృదయాన్ని నెగిటివ్ భావాలతో నింపుతున్నారు. విద్యార్థి యైనవాడు శ్రద్ధగా విద్యనభ్యసించాలి. ఉన్నత శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడు కావాలి. తరువాత ఉద్యోగంలో ప్రవేశించి సమాజసేవ చేయాలి. తల్లిదండ్రులను సేవించాలి. ఇదంతా పాజిటివ్. అట్లుగాకుండా ఏది చదివితే ఏ ఉద్యోగం చిక్కుతుంది. ఎంత ఎక్కువగా సంపాదించవచ్చును అని ఆలోచించడం నెగిటివ్, పాజిటివ్ భావాలతో పాజిటివ్ క్రియలలో ప్రవేశించినప్పుడే భగవదనుగ్రహం లభించగలదు.

- బాబా.